

վերցուելէն ետքը աս ազգային հանգիսին փառաւորութիւնն ալ շատ պակսեր է, բայց գլխաւոր զարդարանքներն ու յատկութիւնները մնացած են. աս տարիներս աւելի ալ զարգարութեցաւ աս հանդէսը, մանաւանդ մասնաւոր աւելիներու մէջ, ինչպէս եղաւ ահա աս տարի ուսումնականաց ժողովոյն պատճառաւ:

ԽԵԼԱՅԻ ԽՕՍՔԵՐ ՈՒ ԶՈՒՄԻՃԱԼԻ ԴԻՊԼՈՄԱՆԵՐ

Իմաստուն հաղաթալարութիւն:

ՆԱՐՏԱՍԱՆ քարոզչին մէկը Գաղղիոյ Լուդովիկոս ԺԴ Թագաւորին առջեւ մաղթողական ճառ մը խօսելու ատենը՝ ինչպէս կ'ըլլայ որ յանկարծակի կը մոռնայ խօսելիքը: Թագաւորը արթուն ու վեհանձն՝ կը դառնայ կ'ըսէ մէկէն քարոզչին. «Սեզի մեծ ուրախութիւն է, հայր, որ հրամանոցդ յիշողութիւնը ատեն կուտայ մեզի գեղեցիկ խօսքերուդ վրայ մտածելու»:

Լինդմասթրութիւն:

ՈՒՐԱՆՈՍ Ը պապին նշանը մեղուներու փեթակէն էր. և որովհետեւ կարծիք կայ եղեր թէ պապը Գաղղիացիները կը սիրէ ու Սպանիացիները կ'ատէ, Գաղղիացւոյն մէկը այսպիսի օտանաւոր մը կը շինէ լատիներէն.

Գաղղիացւոյ տացեն սոքա մեղր անոյշ,
Սպանիացւոյ հարուած խայթից մահադոյժ:

Պապը տեսնելով որ կողմնասէր կարծուեր է, այսպիսի վարպետ պատասխանով ինքզինքը կ'արդարացընէ.

Ամենչուն տացեն ըզմեղրն զանոյշ,
Ի խայթելոյ կացեն նոքա միշտ ըզգոյշ,
Քանզի չունի արքայն մեղուաց ըզխայթոց:

Հանգստութիւն:

ԳԱՂՂԻԱՅԻ մատենագրին մէկը խելացի խօսքով մը կ'ըսէ. «Թէ որ կ'ուզես հանգիստ ըլլալ ու ամենուն հետ աղէկ վարուիլ, ուրիշ բաներուն չխառնուիլ բաւական չէ. պէտք է թողուս որ ուրիշներն ալ քու բաներուդ խառնուին»:

Տգիտութիւն:

ՏՂՈՒՆ մէկը կը հարցընէ իր վարպետին, «Սարժապետ, ծածրա՞յ ի՞նչըսէ է:— ԼՆՂանդակ ճանաչար մի է, կ'ըսէ վարժապետն ու տղան տեղը կը ճամբէ: Խեղճը կարծեր է թէ ծածրա՞յդ ուղրա՞յ է, ուղրա՞ն ալ չտեսնուած ճանաչար մըն է:

Լքմանութիւն:

ՅՈՒԼԻՈՍ Կեսար երբոր զօրքով Լիւրիկէն առնելու կ'երթար՝ նաւէն ելլելու ատենը կը սահի կ'իյնայ երեսի վրայ: Օ ինուորները կրնային ան դիպուածը գէշ նշան սեպել. բայց արթուն զօրավարը մէկէն աղէկ նշանի տեղ առնելով կը կանչէ. «Լհա հիմա ձեռքս ընկար, Լիւրիկէ»:

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Տասնհինգ տարի Թագաւոր եղաւ,
Տասնուվեցին հիւանդացաւ,
Երեսունին ընկաւ մեռաւ,
Յետոյ նորէն կենդանացաւ:

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ ՀԱՆԵԼՈՒԿՆ ԷՐ ՄԵՂՈՒ: